

falde, og det syntes vi var for strengt. Der er jo nu ikke mange, der falder ved Lærereksamen. Hvis vi gaar tilbage til omkring 1890, var det anderledes, da faldt der hvert Aar mellem 50 og 60 pCt. af dem, der indstillede sig, i alt Fald i de første Aar af 90'erne. Naar der nu næsten ingen falder, tror jeg ikke, man skal slutte deraf, at de er blevet saa meget bedre nu, men jeg tror, det hænger sammen med, at Seminarierne, som jo har en vis Indflydelse paa, hvem de vil beholde og føre videre, sender dem bort i Tide, som de ikke finder egnede, og det er selvfølgelig ogsaa en mere lempelig Fremgangsmaade end ligefrem at lade dem falde. Endvidere hænger det vel ogsaa i nogen Maade sammen med, at Seminarierne i 1894 fik Ret til at lade Seminarielærerne eksaminere og derved blive medbestemende. Og med Hensyn til praktisk Færdighed, som var Faldefaget omkring 1890, har den Omstændighed, at Aarskarakteren skulde medregnes, ogsaa bidraget til, at der nu falder meget faa ved Eksamen.

Ogsaa jeg kunde meget ønske, at Undervisningsfagene ved vor fremtidige Lærerskole blev ændret en Del, saaledes at de enkelte Lærerskoler fik, om jeg saa maa sige, friere Hænder med Hensyn til Undervisningsfagene, og dér kunde jeg ønske, at vi kom mere og mere bort fra Lektieoverhøring og mere og mere over til Undervisning i Foredragsform, den Form, som jeg antager anvendes ved Statens Lærerhøjskole — jeg har ikke været Elev dér, saa jeg ved det ikke bestemt, men jeg kender i alt Fald noget til de korte Kursus — eller paa vore udvidede Højskoler, saa at det virkelig blev Modenheden og Selvstændigheden, der udvikledes, i Stedet for at der nu manges en Gang hovedsagelig kun bliver Tale om Ophobning af en Kundskabsmængde, hvoraf det meste hurtigt er glemt igen.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer skal jeg ikke udtale mig udførligt, da der bedst kan forhandles om Enkeltheder i Udvalget.

Hvad først § 1 angaar, er det jo Meningen, at baade Mænd og Kvinder skal kunne optages paa samme Seminarium. Dette Spørgsmaal kan der være delte Meninger om. Nogle mener, det er bedre at have Mandseminarier for sig og Kvindeseminarier for sig, saaledes som vi til Dels har det for Tiden, idet Jonstrup og Jellinge er Mandseminarier og Ribe Kvindeseminarium, medens de andre Statsseminarier samt alle Privatseminarierne er Fællesseminarier.

I § 2 foreslaas det, at Undervisningen skal være vederlagsfri. Det Beløb, det hidtil

har kostet, har jo ikke spillet nogen synderlig stor Rolle, idet det kun har været 40 Kr. om Aaret, og alle Børn af Lærere har fri Undervisning. For saa vidt kan jeg billige Forslaget om fri Undervisning, og jeg vil sige, at hvis Betalingen skulde opretholdes, maatte der i hvert Fald sættes et større Vederlag end de 40 Kr.

I § 3 foreslaas, at den Øvelsesskole, som skal knyttes til Seminariet, skal have mindst 7 Klasser. Jeg tror, man maa kunne nøjes med 5 Klasser. Det kan naturligvis have sin Betydning, at de unge Lærere øves i Undervisning i mange Klasser, men mange af dem skal jo have deres Arbejde i Skoler, hvor der ikke er saa stærk en Klasseinddeling, saa det kan ogsaa have sin Betydning, at de faar Øvelse i Undervisning i Skoler, hvor der ikke er saa mange Klasser. Dertil kommer, at det ved flere af vore Seminarier vil volde Vanskeligheder at skaffe 7 Klasser.

I samme Paragraf bestemmes det, at det er den stedlige Kommuneskole, der skal bruges som Øvelsesskole, og det tilføjes, at Lærerskolen efter Overenskomst med Kommunen skal have væsentlig Indflydelse paa Undervisningens Omfang og Ordning. Jeg er dog tilbøjelig til at mene, at man her gaar det kommunale Selvstyre lidt for nær; jeg kunde ønske, at der blot stod, at man traf Overenskomst med de kommunale Myndigheder, med Sogneraad og Skolekommission, om Undervisningens Ordning og Omfang.

I § 7 nævnes Undervisningsfagene paa Seminarierne, og jeg har allerede talt om Undervisningen i Tysk og Engelsk. Der nævnes her ogsaa kvindeligt Husgerning, og at Eleverne i de to sidste Klasser kan faa Undervisning enten i sproglig eller matematisk-naturvidenskabelige Fag, efter som de selv har Lyst til. Dette har vi fra vor Side ikke noget imod, men det gælder om at finde en praktisk Ordning af dette Spørgsmaal; det kan vanskeligt tænkes, at der ved alle Seminarierne skulde blive saadanne Afdelinger, saa der maaske kan blive Tale om at foretage en Flytning af Eleverne de to sidste Aar, men om disse Enkeltheder maa man jo forhandle.

I § 9 er foreslaaet, at Formanden for Censorerne skal virke som Undervisningsinspektør for Lærerskolerne. For Tiden er Forholdet det, at Formanden for Censorerne fører Tilsyn med vore Lærerskoler, og jeg mener, vi kan blive staaende ved den Ordning. Jeg tror, vi kan stryge 2det Stykke i Paragraffen, hvor der staar, at der ved Bevilling paa de aarlige Finanslove